

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP

Szerkesztőség, kiadóhivatal, MTI kirendeltség:
Vármegyeháza II. udvar
Telefon: 109. Postafiók: 69.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Dr. BOGYAY KÁLMÁN

Megjelenik szombaton délelőtt
Előfizetési ár:
Negyedévre 1-20 P, félévre 2-40 P, egész évre 4-80 P

Ezrek kísérték utolsó útján Dókus Ernőt

Magyarország kormányzója a gyászolók végtelen sora élén

Sátoraljaujhely, 1934. jan. 26.

„Az egyházat, hazáját és vármegyéjét hiven szerető magyar ur mintaképe volt és hosszú élete lélekemelő szép fejezetet szolgáltatott a magyar református egyház és Zemplénné vármegye újabb történetéhez” — mondotta *leveldi Kozma György* zempléni főispán hétfőn délután, az ujhelyi Magas-hegy fejfa díszes északi oldalán, egy nyitott sirbolt előtt, amelybe *csabacsüdi Dókus Ernő* megtért őseihez...

Oly sokat felidézõn hangzott a nagy temetés során ez az utolsó Isten veled — az ujhelyi Magas-hegy fejfadisztes északi oldalán...

Mintha csak azért kelt volna szárnyra onnan, hogy akik szívük szava dacára nem jöhettek el a nagy végtisztességadásra, csak végig nézhették azt, — a rabságban sinylõdõ szelid legenyei dombok, az

ártatlan Dargó, az égre nézõ Vihorlát és népei, — azok is inthessenek szívük szerint egy utolsó búcsúköszöntést, amikor Zemplénné vármegye Isten akarata folytán visszaadta a szerető szülőföldnek, ami a földé és a teremtõ égnei, ami az örökkévalóságé volt nagy fiából csabacsüdi Dókus Ernõtõl...

A fővárosi gyász-szertartás

A budapesti temetés szombaton délután a Kálvin-téri templomban a magyar reformátusok nagy tisztelgése volt váratlanul elköltözött búszkeségük elõtt.

Alig kélt szárnyra a tragikus hír, a csonka haza határain túlról is megindultak a magyar reformátusok követei az imákkal õvezett ravatal felé.

Az öreg kálvinista templom színlígtig megtelt rokonokkal, tisztelõkkel, a miniszterelnõk, a kultuszminiszter, más egyházak, tes-

tületek képviselõivel és hittestvérekkel, akik egykori hûen követelt vezértõl mélységes megrendüléssel, megkapóan impozáns képen megnyilvánult külsõséggel vetek búcsút...

A gyászolók gyülekezet élén megjelent *magavitész nagybányai Horthy Miklós* is, Magyarország kormányzója...

Érkezése után *Bernáth Aladár* zempléni alispán és *Dókus István* honvéd huszár hadnagy elõtt a család iránti, *Balogh Jenõ* ref. konventi elnök és *Ravasz László* ref. püspök elõtt pedig a magyar református egyházzal szemben érzett részvétét nyilvánítva — *Ravasz László* püspök megkezdte a gyász-szertartást, lélekemelő beszédben búcsúztatva *Dókus Ernõt* a lélekben megrendültektõl...

És amikor elhangzott az utolsó ima, *Dókus Ernõ* csendesén visszaindult az õsi zempléni föld felé. oda, ahonnan elindult gyönyörű földi pályájára...

Zemplén megye búcsúja

Sátoraljaujhely és Zemplén hétfõn délután búcsúzott el a nagy halottól.

A református templomban emelt ravatal körül ott állott az egész vármegye minden tényezõje *leveldi Kozma György* főispán vezetése alatt és idegenbõl is igen sokan eljöttek búcsút venni *Dókus Ernõtõl*. *Balthazár Dezsõ* debreceni, *Farkas István* miskolci és *Magda Sándor* felvidéki püspök nyitották meg a református papság tömött sorait, a sárospataki Fõiskola tanári és lelkészi kara *Janka Károly* és *farkasfalvi Farkas Gézával* az élen teljes számban megjelent és szépen volt képviselve a helybeli más felekezeti papság is.

De ki tudná felsorolni mindazokat, akik ott voltak?! — csak azok hiányoztak, akik csak lélekben lehettek ott, a szülõ vármegye elrabolt részei...

A *Kiss Ernõ* esperes imájával kezdõdött szertartás során *Farkas István* püspök mondotta a gyászbeszédet, *Dókus Ernõnek* az Isten és Haza iránti szolgálatait méltatva; majd sorban *Janka Károly* a pataki Fõiskola, *Tornalljay Zoltán* a szlovenszkoói egyházkerület

Jól van hû szolgám

Ravasz László dr. ref. püspök gyászbeszéde *Dókus Ernõ* felett

Máté 25:21

Már tul vagyunk az elsõ megrendülésen. A borzalom árnyékai bõl gyõzelmesen kibontakozott a halál szépsége és dicsõsége. Meszszirõl, az eleveelrendelés hegyfokáról nézzük ezt a halált és ezt az életet, s amint a kettõt tekintetünk egybefogja: Isten akarata-nak kiengesztelõ igézete vesz körül, amelyet a felolvasott Igében szinte belehelünk: jól vagyon jó és hû szolgám, kevésen hû voltál sokra bizlak ezután; menj be a te Urádnak örömébe!

Hû voltál a kevesen. Az lep meg legelõszõr, hogy ez az isteni „kevés” emberi mérték szerint, milyen sok volt. 81 esztendõ idõben, ebbõl 60 esztendõs közszolgálat, annyi küzdelemmel és annyi gyõzelemmel; hosszú nagy fordulóknak egyre emelkedõ pálya, amelyen mind több és több ember bizalma, igénye fordul feléje; kicsinyek és nagyok tõle várnak sokat, sokszor mindent reá építenek, hozzá igazodnak mind nagyobb közösségek; átalvetõjét egyre rakja közügyek fontjával, végül az egész magyar református egyháznak minden gondja, terhe az õ vállára nehezül.

Pedig mindez még csak külsõ keret; belülrõl nézve lep meg a *Dókus Ernõ* hûségés sáfárságának nagysága. Mennyi terhet hordozott az a *Dókus Ernõ*, akinek a felelõsségrõl és a hûségérõl a legmagasabb fogalmak voltak. Milyen nagy lehetett ez a sok nagy feladat annak, aki a lelkiismeretesség példaképe volt. Vannak hányiveti Atlaszok, akik egy világot is úgy hordoznak a vállukon, mint egy foltos kacagányt; és *Dókus Ernõk*, akik úgy emelnek magasra egy amforát, mintha milliók halála és élete lakoznék benne.

A mi szemünkben sokon volt hû, az õ szemében ez a mi sokunk — kevés. Nyoma sem látszott olyasminek rajta, mintha meg volna elégedve magával, mintha sokra tartaná magát, mintha tudatában lenne értékének. Szinte gyermekded közvetlenséggel, az isten-áldotta lelkek természetességével végezte a naponkénti munkát, sáfarkodott kicsinyben és nagyban, s nem is sejtette, hogy ebbõl holnap lesz, állam épül, Isten országának pillérei nõnek, hogy ez a hûség gigászi munka, amelyben teremtés és történelem ölelkezik, ez az egyetlen igazi nagyság a világon, mert minden erkõlcsi erõnek ez a jóság és az hûség a forrása. Ő volt a legszerényebb ember, a legegyszerűbb és legter-

meszetesebb ember, éppen emiatt páratlan és kivételes ember. Nem volt igényes és követelõ. Alapvonnása a hála volt s ezért mindenkire ajándékká vált. „Mindenkinek jó volt hozzám, soha senki meg nem bántott, hátratétel és mellõzés nem ért, mindig többet nyertem, mint amennyit követelhettem volna” — írta felejtethetlen búcsuzásakor. Nem az emberek voltak jók körülõtte: õ volt jó s megadatott neki az a nagy ajándék, hogy jobb és szebbé tette az õ világot. Csodálatos sáfár volt: nemcsak megszapordtak kezén a talantumok, de a talentumok között rózsák nõttek.

Ezen a kevésen, ezen a sokon, valóban hû volt. Ennek bizonyosságául drága zászlók lendülnek most meg láthatatlanul igaz, nemes, szép és örökkévaló eszmények zászlói és betakarják halott szívét, mintha ezt mondanák, hû volt ez a szív, legyen áldott. Barátok jönnek, talán csak néhány év óta, talán 60 év óta ragaszkodók, meghajolnak elõtte és azt mondják, legyen áldott a leghivebb barát a tiszta barátság legnemesebb mûvésze! Jõn sok szegény ember, ismeretlen kicsiny, elhagyott lélek, gondolatuk csõkkel hull halott kezére: milyen jó volt, titkos, leleményes, jõltevõ, olyan volt mint a napfény, olyan volt mint a kenyér. Jõnek

rokonok, fiatalok és vének, gyermekek és meglett férfiak, megcsõkolják szép, tiszta homlokát, s azt mondják: világosság volt közöttünk, árnyéktartó õsi fa, mohos védõ kőfal rózsákkal befutva; milyen jó volt és milyen hû volt. S jön egy fényes árnyék, korán elhunyt ifju hitves, akit félszázadon át hangtalanul és titkon tovább szeretett és mosolya valami ilyen gondolattól sugárik: igen, ez a hûség, a férfias szerelem, mely erõs, mint a halál.

Jól vagyon jó és hû szolgám, mondja az Ur annak, aki így volt hû a kevesen. Érezzük meg ennek az igénynek páratlan melegségét és békességét. Kimondhatatlan simogató gyõngédség melegít belõle. Nem a kényur beszél így rabszolgáihoz: az Atya beszél így gyermekéhez. Ezt a szót, hogy szolgám, szinte becézõ szónak érzem. A magyar ember a szívéhez közel állót, családját tagját, akit nagyon szeret, sokszor így becézgeti: szolgám, mint ahogy a magyar ember urát, királyát, vezérét még a legmagasabb polcon is, kivált ha szerette, szívesen nevezte gazdájának érezte. Szerette a gazdáját, hû volt hozzá, hallgatott róla, de hallgatott reá, a lelkiismeretének mélysegeiben a döntés pillanatában, hõsies erõfeszítések

Klein Kálmán divatáruházát február 5-én helyezi át.

a Horthy Miklós—Molnár István-u. sarokra (a volt Szántó-féle helyiség)

Február hó 5-ig a régi üzlethelyiségben hatóságilag engedélyezett olcsó leltári vásár!

és Emödy László az újhelyi egyház nevében búcsúztak el tőle.

A gyászmenet végtelen sorát a pataki kórus nyitotta meg. Azt a pataki angol internátus, a lelkészek, a nő- és leányegyletek, a püspökök követték és végül a két koszorú kocsi után a díszes koporsó...

A koporsó után pedig a gyászoló család, az előkelő rokonság — és felekezet s rang különbség nélkül a város közönsége...

Az utolsó állomásnál

A köztemető cimeres sírboltja előtt utolsó gyászdalt kezd a sárospataki Főiskola híres kórusa, Kiss Ernő utolsó imádkozik a halott lelki üdvéért...

És ekkor megszólal a szülőföld, az ősi zempléni föld és népe a vármegye vezetője, főispánja által... a szülő mondja mindég az utolsó búcsúszót örökre távozó fia friss hantjánál...

Leveldi Kozma György Zemlénvármegye főispánja a vármegye nevében a következőkkel búcsúzott:

— Tisztelt gyászoló Közönség! Zemlénvármegye közönsége nevében mondok néhány búcsúszót e vármegye nagy fiának, a mindnyájunk által szeretett, nagyrabecsült és megsiratott Dókus Ernőnek ravatalánál.

— Ha van magyar történelmi család, mely évszázadokon át nemcsak hazája, de vármegyéje mellett is hűen kitartott, akkor a Dókus-család az, amely ugyyszólván egész történetét napjainkig Zemlénben élte le, s e vármegyének oly sok

kiváló férfiut adott. A nagy Dókusok sorozatában Dókus Ernő első hely illeti meg s amidőn ő is megtér őseihez, bármennyire fáj is a válás, bármennyire is zokog bennünk a lélek elvesztése felett, vigasztaljon az, hogy a halál nem gyözedelmeskedhetett az ő szellemén, mert egy hosszú életen át mély nyomokat hagyott azokon a téreken, amelyeken működött. Az egyházat, hazáját és vármegyéjét hűven szerető magyar ur mintaképe volt és hosszú élete lélekemelő szép fejezetet szolgáltatott a magyar református egyház és Zemlénvármegye újabb történetéhez.

— Az ősi zempléni föld immár befogadja a halhatatlan halott hűlt tetemét, de lelke, az felszállt és világít nekünk. Világít jószágos emléke, ragyogó példája, elvei és reményei.

— Ernő Bátyám, nyugodj békében, Isten veled!

... és ezután a nagy Dókusok egyik legnagyobbja után lassan bezárult a kegyetlen kriptá...

— **A Nemzeti Kaszinó legutóbbi kulturdelutánján,** kedden 6 órakor Emödy László ny. tvszéki tanácselnök a Kazinczy-Kör elnöke tartott előadást Petőfi haláláról és eltűnésének irodalmáról. Az előadást a szép számú válogatott közönség mindvégig nagy érdeklődéssel élvezte és sok hálás tapssal jutalmazta. A műsor zenei részét a Kamarazene Társaság kebelében alakult vonósötös (Lipcsey, Lipcsey Kriszta, dr Tomcsányi, Pavlovits és Weisz) töltötte be Mozart néhány művével.

HETI SZEMLE

Budapest és a jó vidék

Nem véletlen, hogy Gömbös Gyula miniszterelnök éppen vármegyénk székvárosában nyilatkozta ki véleményét és céljait. Újhely a magyar vidéknek ugyyszólván legtávolabbi pontja, annak a magyar vidéknek, mely már régóta vegyes érzelmekkel figyeli, hogy mi folyik az ország fővárosánál.

Korántsem célunk, hogy a főváros és a vidék közötti békét megingassuk, amikor a fővárosi reformhoz hozzászólunk, mert jól tudjuk, hogy az ellentétek kiegyensúlyozásának harcában az egyetemes magyar érdekek kapnak a nehezen gyógyuló sebet. Mégis, az időszerű reform során meg kell mondanunk álláspontunkat.

Előjáróban hangsúlyozzuk, hogy megértjük, aktuálisaknak és helyeseknek tartjuk a kormány reformtörekvéseit, amelyek sürgősen időszerűnek tartjuk közigazgatási, de legfőképp gazdasági okokból.

A főváros nem Budapesté, még kevésbé az itt kialakult pártfrakcióké, hanem az országé! Ezért nem közömbös számunkra, hogy mi történik az ország szívében, sőt nagyon is érdekel bennünket, hogy fővárosunk politikai életét

milyen szálak szövik át, hogyan gazdálkodnak a közvagyonnal, hogyan itélik meg a vidék szempontjait, joggal kutatjuk azt is, hogy az agrár Magyarország szempontjait szem előtt tartják-e a főváros vezető körei?

Amint a jelek mutatják, a kormány reform-tervei erősen az elevenbe vágta, mert a fővárosi pártjai, vagy legalább ezeknek szószólói, erősen tiltakoznak az újítás ellen és néhány 24 óra alatt a nemzeti kormánnyal szemben létrehozta egy úgynevezett „alkotmányvédő” blokkot. Miről van itt szó tulajdonképpen?

Az alkotmányban gyökerező autonómia, valósággal nem a főváros adófizető polgárságának autonómiája volt eddig, hanem a pártoknak a hatalomban való osztozása, a budapesti polgár részéről az országban a legtöbb pótdadó, a magas víz, villany, gáz és közlekedési díjak fizetése mellett.

Nyolcezer protektor

Könnyebb a tevének a tüfökán átjutni, mint Budapesten valamit keresztülvinni, a fővárosi pártok hatalomban osztozkodó akarata ellenére. Ebben a párturalmi rendszerben, valóban szorongatott helyzetben fejtette ki működését a főváros élén a polgármester, akinek a pártok kvóta szerinti osztozkodása ellenére, még a legkisebb díjnoki kinevezést sem lehetett fogadtatnia.

óráin, az elmélyülés áhitatos csendjében sokszor megkondult a Gazda hangja mint egy harangszó. Számadónak érezte magát a láthatatlan gazda egyik nagy nyájában. Ebben a nagy lelki nyájban, mely a magyar református egyház nevezete alatt véres, tövises, sivatagos, oázisos legelőkön járja a maga történelmi útját, egyik fő számadó volt Dókus Ernő, gondos, csillaglátó, hős, hallgatag és hű öreg bojtár. Megértem tehát a békességét, a gyöngédségét ennek az isteni szónak, mikor szólítja maga elé a láthatatlan Gazda a kedves öreg számadót: jó voltál, hű voltál, szívem szerint való szolgálóm, többre bízlak ezután.

Akármiilyen gazdag és színes is a földi élet szolgálata, mégis muló és mégis kevés. Eleget tenni sohasem lehet, s ha magunkat megégetjük, akkor is haszontalan szolgálk vagyunk. Érdem az Ó orcája előtt nincs, nem lehet mellünkét verni, nem lehet hivalkodni, csak köszönni és áldani lehet azt, aki először kevésre biz és azután mindig többre, többre.

Az élet akkor igazán élet, ha szakadatlan többre bizatás. Ez a többre bizatás a Dókus Ernő életében is látszott. Nemcsak abban, hogy mindig több és több feladat, mindig magasabb és magasabb polc várt reá; nemcsak abban,

hogy ez egyik legszebb legtisztább és mégis leggazdagabb magyar pályát futotta meg, hanem abban, hogy e muló világnak hű javai közül lelke szakadatlanul a láthatatlan világ kincseit kereste, találta meg, s benső emberének csöndes növekedésében, a többre bizatás titokzatos törvénye végbement. A többre bizatás külsőleg megszegényedés, elfogyatkozás, világszerinti veszteség; belsőleg azonban gyarapodás, növekedés és nyereség. Végbement akkor, amikor felismerte küldetését, s e világ hű képei közül örök eszmények felé figyelmeztet, — mikor meghallotta a hívó szót, s elhagyta érte az élet virágos kertjét, s a magyar közszolgálat tövises útjára lépett; mikor lelke a láthatatlan felé repesett, s elfordulva e világ sok csalárd ígéréstől kibontakozó hitével átölelte Isten kegyelmét, mint a repkény az évezredek sziklát. Ez a többre bizatás szinte megdöbbentő szépséggel látszott rajta, amikor két éve, viruló munkaerőben, osztatlan bizalomtól és hű szeretteitől környezetben, visszalépett a vezéri polctól, mert erősebb és ifjabb kezekbe akarta átadni a drága hajó kormányrudját. Még nőtt alakja ezzel, megigézett minden szívet, s nem volt olyan ember a református egyházban, ki

ne érezte volna, hogy az a sugárzó szemű, drága aggastyán, aki mosolyogva jár-kei közöttünk, képzelte névtelenségében, előkelő szürkeségében és virágillatos magányosságában a legelső ember az ekléziában, mindnyájunk atyja és vezére: ennek a nemzedéknek nagy patriarchája.

De a többre bizatás a maga egész döbbentő és természetfeletti igazságában most áll előttünk, amidőn a váratlan halál vérfa-gyaszoló robajában ragadtatik el közlünk. Szomjasan, öregesen indult egy szegényes kut felé: s ime átalvíték minden fényesség forrásaihoz. Elindult, hogy lásson tükrös és homályos beszéd által s ime megérkezett a szemtől szembe látás birodalmába? Kérdésekkel indult és megérkezett oda, ahol a kérdések megoldódnak, mint ahogy kinyílnak a virágkelyhek. Árván, egyedül indult és megérkezett oda, ahol elszakadt szívek találkoznak egymással, mint két egymásbaomló fényes felhő, oda, ahol elmúlnak a kétségek, megszűnnek a kísértések, felderülnek boldog titkok, s mindenekfelett való örvendezés és tapasztalás tárgya az, hogy Isten örök szeretet. Az Ur örömebe való bemenetel ez, megérkezés az ő jókedvének láthatatlan birodalmába. Többre bízlak ezután. Tovább

tart ez a többre bizatás. Magasabb lesz a szolgálat, csodálatosabb lesz az eredmény, teljesebb lesz a velejáró öröm. Földi vonatkozásban azt jelenti, hogy neve áldott, kedves névvé válik; aki reá gondol, arcáról elröppen a felhő, melegséget érez a szíve körül, s szobájába még ha éjszakai sötétségben ül is beröppen egy halvány sugár az Isten jókedvéből. Azt jelenti, hogy gyermekek, akik ölben ültek, fiatalok, akiket szívéhez engedett, mikor kései aggastyánokként visszagondolnak reá, mosolyuktól átderül merengésük mélabuja. Az jelenti hogy alakja, példaadása átköltözik a nemzet és egyház történelmének nagy, erkölcsi kincstárába és ott addig él, amíg lesz kit éltetnie., mint zálog és bizonyíték a magyar lélek erkölcsi erői mellett. Azt jelenti, hogy Krisztus láthatatlan teste egy megváltott lélek örömeivel és fényével lesz gazdagabb, az élet könyvében több lesz egy sugárzó névvel s az Isten dicsőségének nagy karénekebe egy új hang boldog bizonyágtétele olvad bele. Mikor a családi sírbolt ajtaja dörrenve becsapódik mögötte, remegjen meg áhitattól minden magyar szív, palotákban és bogárhátú falusi házakban: csönd, Dókus Ernő bement az ő Urának örömebe. Ámen.

Több a kormány tetett a gazdasági gy A mai n kornokok ezer elők leveleket zött, am megállap tában.

Ez a p szer áll s felhasz megakad védő” bl zatos fráz szik elva A po szempont fontosab azok az gazdaság a főváros Sajnos pestünk állam v hazánkba vidék m vámsorot városi p Csonka- pest a amely fe len sok ebből va a vidék. hogy me forgás, a eredmény

Budap fogyasztá göre bec terményn ros lako ennek az falai kö Szomorú sorolni a tekéből, a ják anna gonya h pesten n drágulási a bor és az adato főváros k ma alapo „állam az A vidé molása é jobban n volt a f gazdálko

U

Fek Sz

Több mint két esztendeje, hogy a kormány kivánságára tervbe vétetett a fővárosnál, száz közigazgatási gyakornoki állás betöltése. A mai napig sem lehetett a gyakornokokat kinevezni, mert nyolc-ezer előkelő protektor irt ajánló leveleket és kilincselte a pártok között, amelyek nem tudtak még megállapodni a részesedési kvótában.

Ez a párturalom és klikkrendszer áll most is a reformok útjába s felhasznál minden eszközt ennek megakadályozására, „alkotmányvédő” blokkot szervez és hangzatos frázisok szövbombáival igyekezik elvakítani a közvéleményt.

A politikai és közigazgatási szempontoknál, azonban sokkal fontosabban a vidék megítélésében azok az argumentumok, amelyek gazdaságilag teszik szükségessé a fővárosi reform megalkotását.

Sajnos, a mi szépséges Budapestünk gazdaságilag szinte külön állam volt mindeztideig csonka hazánkban. Az agrárjellegű magyar vidék minden terménye krudélis vámsorompóba ütközött, ha a fővárosi piac felé igyekezett. Pedig Csonka-Magyarországnak Budapest a legfőbb fogyasztó piaca, amely felszívott magába mérhetetlen sok gazdasági erőt, de sajnos, ebből vajmi keveset kapott vissza a vidék. Ennek lett következménye, hogy megbénult az egészséges körforgás, ami egyoldalú vérelvonást eredményezett csupán.

A budapesti kínai fal

Budapest millió lakosú város, fogyasztása vagy félmilliárd pengőre becsülhető. Óriási tehát az a terménymennyiség, amely a főváros lakosságát táplálja, s amely ennek az „önálló vámterület”-nek falai közé kell, hogy eljusson. Szomorú adatokat lehetne itt felsorolni a fővárosi szabályrendeletekből, amelyek magyaroztatást adják annak, hogy a szabolcsi burgonya hogyan drágult meg Budapestén négy-öttszörösére, s milyen drágulási skálán megy át a buza, a bor és minden élelmicikk. Ezek az adatok azt igazolják, hogy a főváros klikk és pártpolitikai uralma alaposan kiélte az ő külön, „állam az államban” életét.

A vidék terményeinek megvámolása és a dézsma-mérték annál jobban működött, minél rosszabb volt a főváros párturalmának a gazdálkodása. A deficitet a főváros

polgársága s a vidék termelő társadalma fizette meg. Közben szégyenedett mind a két tényező, amivel karöltve járt a fogyasztás csökkenése, viszont emelkedtek a vámtételek, szigorubbak lettek a szabályrendeletek. Más szóval: a terheket nyögte a polgárság, de virult változatlanul a fővárosi pártok és klikkek kéz a kézben uralma.

A vidék lakossága lelkes megértéssel figyeli a kormány erőteljes lépését és bizakodóan tekint a jövő felé, mert szentül meg van győződve, hogy a kormány részéről célba vett üdvös reform által Budapest, a jövőben valóban az országé s nem egyes pártok és klikkek uralmi csoportosulásáé lesz.

Felhívás az állástalan diplomások nyilvántartása céljából

A diplomás ifjuság elhelyezésének elősegítése céljából alakult Állástalan Diplomások Országos Bizottsága (ÁDOB), amely dr Illés József egyetemi tanár, országgyűlési képviselő elnökle és jóformán valamennyi pártot magában foglaló országgyűlési képviselői bizottság vezetése alatt immár mintegy 2 esztendeje munkálkodik; a m. kir. kormány által egyedül illetékesnek elismert azon politika-mentes társadalmi szerv, amelyen keresztül az állástalan diplomások jelentkezése, nyilvántartása és ügykezelése történik. Abban az országos akcióban, amelyet a közelmúltban a diplomás ifjuság elhelyezkedése érdekében a m. kir. kulturminiszter indított meg, az állástalan diplomások érdekeit az előbb említett Bizottság képviseli. Miután pedig ezen akció keretén belül csakis az juthat alkalmazási lehetőséghez, aki az ÁDOB nyilvántartásaiban szerepel, ezért az ÁDOB e helyről is felhívással fordul az állástalan diplomásokhoz, hogy — tekintet nélkül arra, hogy ennek előtte akár már magánál az ÁDOB-nál, vagy annak egyes szakosztályainál, akár bárhol másutt nyilvántartásra jelentkeztek, — az új egységes eljárás céljából személyi adataikkal az országos nyilvántartás részére legkésőbb március hó 1-ig jelentkezzenek.

Állástalan diplomásnak számít mindazon alkalmazás nélküli magyar honpolgár férfi és nő, aki magyar egyetemen, vagy főiskolán szerzett, avagy külföldről nosztrifikált hasonló rangú oklevéllel rendelkezik. (Pl. orvos, mérnök, jogász, közgazdász, gazda, tanár stb.) Aki nem bír főiskolai képesítéshez kötött oklevéllel, mint pl. tanító, jegyző, technológus, felsőkereskedelmi iskola stb., ebbe a

fogalomjelölésbe még nem sorozható be.

Az általános jelentkezés a következő módon történik:

1. A fővárosban lakó állástalan diplomások az ÁDOB helyiségeiben (Budapest, Országháza, árkád-sor) naponta d. e. 9—2 és d. u. 4—6. személyesen jelentkezhetnek, lehetőleg okmányaikkal együtt. Akik okmányukat bárminő oknál fogva egyidejűleg magukkal hozni nem képesek, azok adataik hitelességét a fent jelölt határidőn belül igazolni tartoznak.

2. A vidéken lakók közöljék nevüket és pontos lakcímüket levélpapírral az ÁDOB-nál, hogy onnan postán 2 drb. kérdőívet kaphassanak, amelyek kitöltve visszaküldendők az ÁDOB címére. Okmányok melléklése ezuttal felesleges, az adatok helyessége helyileg fog igazolható.

Természetes, hogy helytelen adat-szolgáltatás következményei az illető jelentkezőt sújtják.

A Pártból

Gömbös Gyula miniszterelnök, mint a Nemzeti Egység Pártjának Vezére, meglehangú levelet intézett dr Kozma György főispánhoz, mint a Zemplénvármegyei pártszervezet elnökéhez, amelyben elismerésének adott kifejezést a főispán céltudatos és erélyes munkája felett, emellyel a Nemzeti Egység szervezeteinek működését biztosítani igyekezett.

Izléses névjegyeket készít a „Zemplén”-nyomda

Kis riport a nagy napról

1. Akiknek jegy nem jutott

A bodrogköziek külön vonattal mentek az újhelyi zászlóbontásra. Olyan hosszú kocsisorral, hogy a „rendes”-be még sohasem járt arrafelé egyszerre annyi kocsit. Jókedvű, vidám arcok tekintettek egymásra. És ismerős valamennyi. A bodrogköziek ismerik egymást még akkor is, ha sohasem találkoztak. Az arc, a szem, a beszéd, az emelt homlok egyik faluban olyan, mint a másikban. Csak azok szomorodtak el néha, akiknek jegy nem jutott. Bizony alig a felének volt jegye.

— Már pedig benn szeretném meghallani, hogy lássam is a Vezérünket — mondja az egyik.

— Nekem sincs jegyem — szól a másik, de úgy érzem, hogy benn leszek.

Benn is volt.

2. A hadifogoly.

Az előcsarnokban nagy a sokadalom. Megjelenik két diszsisakos rendőr.

— Akinek nincs jegye, távozzék! — szólnak zordonan.

Pillanatok alatt kiürül a helyiség. Az egyik bodrogközi jegyző háta megett — aki csuda magas ember — ide-oda egyensúlyoz egy másik szintén odaválósi uriember. Mikor már csend van, azaz már rend van, meglátja a jegyző a közös jó barátunkat, kiről tudva volt, hogy neki sem jutott jegy.

— Hát te nem mentél ki? Már van jegyed? kérdezi a jegyző.

— Jegyem az nincs, de hadifogoly voltam — feleli az illető.

3. Miért tapsolnak?

Az egyik páholyban éltes urinő tette ezt a megjegyzést, mikor a Gömbös beszédének elején már fel feltört a taps. Ugy látszik, nem egészen oszthatta az egység gondolatát. Eltelt vagy öt perc, aztán tiz, és a páholy közönsége derülten veszi észre, hogy az urinő még akkor sem tudja abbahagyni a tapsot, mikor a nagygyűlés közönsége már újra áhitattal hallgatja az új magyar igéket.

4. Ászlóbontás.

Az egyik falu elemi iskolájában másnap igen mosolygós arca van egy I. o. kis magyarnak.

Uradalma, Hivatalok, Kereskedők figyelmébe!

Írógéppapírok
Írógépszallagok
Írógépgummik
Írógép-indigópapírok

Írópapírok
Fogalmazópapír
Kereskedelmi levélpapírok
Borítékok

Rajzpapírok ívekben és tekercsekben
Másolópapírok " " "
Milliméterpapírok " " "
Milliméter-másolópapír " " "
Másolóvásznak tekercsekben és méterenként

továbbá irodafelszerelések és üzleti könyvek meglepő olcsó árakért kaphatók!

Fekete, színes és másolóírónok!

Zsebcavarírón-különlegességek!

Szabó Pál könyv-, zenemű- és papirkereskedésében Sátoraljaujhely. Telefon 126.

— Miért van olyan jó kedved, Jóska? kérde a tanító.

— É—s apám hozott vásárfiát — mondja nagy örömmel.

— Honnan?

— Ujhelyből?

— Hát mi volt Ujhelybe, te azt tudod?

— Ászlóbontás — vágja ki önérettel.

5. A pártkörben.

— Szép volt!...

Ez az általános vélemény. De az egyik csillogó szemű kisgazda megtoldja:

— Elmennék újra meghallgatni az egészséget, elejétől végig. Csak mondaná, és újra ezt, mindig ezt mondaná...

Hogy kicsoda, az ott van mindenki gondolatában.

— A Vezér... a Vezér...

Kántor Mihály

A kisvasut új menet-díjszabása

A Nyiregyháza vidéki kisvasutak üzemzetősége február 1-től Nyiregyháza — Sárospatak — Sátorajauhely és fordított viszonylatban az összes menetdíjak árát csökkentette és a jelenlegi menettérti jegyeket a rendes menetdíjak csökkentésével megszüntette.

Az új menetdíjakat a pénztáraknál kifüggesztett menetdíj-táblázat tünteti fel.

A csökkentett rendes menetdíjakon kívül érvénybe lépnek a következő mérsékelt menettérti jegyek: *Köztisztviselők*, csoportosan utazó *turisták* és sportegyesületek *sielésre* menő tagjai részére, igazolvány felmutatása mellett, bármely napon váltható, — 8 napon belüli időtartamra — és a 3. kocsiosztályra szóló mérsékelt menettérti jegyek is. Nyiregyházáról Sárospatakra vagy viszont 2.90 pengő, Nyiregyházáról Sátorajauhelyre vagy vissza 3.40 pengő árban.

Hévígi menettérti jegyárak, polgári utasok részére a 3. kocsiosztályon: Nyiregyházáról Sárospatakra vagy viszont 2.90 pengő Nyiregyházáról Sátorajauhelyre vagy vissza 3.40 pengő.

Az itt nem érintett és ma érvényben lévő többi mérsékelt menettérti jegyárak, változatlanul továbbra is megmaradnak.

A menettérti jegyárakat a 2. kocsiosztály használata esetén 5°/o-al felemelve kell fizetni.

— **Tudja Ön már**, hogy az ismert Aspirin-tabletták 1894-ben beható kísérletek és tudományos kutatások után kerültek forgalomba és immár kb. 33 év óta az emberiség a „meghűlések” elleni védekezésnél támogatják. Hűlések minden tüneteinek, influenza-, spanyol-járvány, reuma, csusz, ischiásnál ma már az egész világon Aspirin-tablettákat az eredeti csomagolásban a „Bayer kereszttel” szedik.

A Nemzeti Egység Zaktaszadai Körének hangversenye

Folyó hó 14-én tartották meg s egy anyagilag, mint erkölcsileg fényesen sikerült. A nagyközönség intelligenciája teljes számban jelent meg az estélyen, de szokatlanul szép számmal volt képviselve a gazdaközönség is és a cukorgyári tisztikar. A *Bodnár Ferenc* ref. lelkész elnöklete alatt alakult helyi pártszervezet él és izmosodik. Az est fényes bizonyágát adta annak, hogy a Nemzeti Egység mozgalma a *Bodnár Ferenc* ref. lelkész elnöklete alatt működő taktaszadai szervezetben úgy politikai,

mint társadalmi és kulturális vonatkozásban hétről-hétre nagyobb tért hódít. A hangverseny műsorszámait közül legjobban tetszett *Novák József dr* gitár-számait, *Erdélyi Károly* gordonka-szólói, a kis *Bodnár Ilka* szavalata, a 12 éves *Tóth Pista* meglepő énekszámait, *Lippay József* és *Mészáros András* tréfás dialógja. A többi műsorszámok is felette álltak az átlagos vidéki színvonalnak. A tiszta jó-vedelem a N. E. Társaskörének felszerelésére (rádió, lapok stb.) fog felhasználni.

Nagysikerűnek ígérkezik a Mansz leánycsoport „pettyes” estélye

A Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének sátorajauhelyi leánycsoportja a Mansz téli szegényakciója javára Sátorajauhelyben, a Városi Vigadó termeiben folyó évi február hó 1-én, csütörtökön este fél 10 órai kezdettel pettyes magyar táncestélyt rendez. Személyjegy 1.50 pengő. Családjegy (3 személyre) 4 pengő. Karzatjegy 1 pengő.

A táncos hölgyeket fehér-piros pettyes magyar szabásu karton, a többi hölgyeket tetszés szerint, vagy sötétkék-fehér pettyes magyar szabásu karton- vagy uccai ruhában, az urakat pedig sötét uccai ruhában kérjük megjelenni.

A táncestély iránt igen nagy az érdeklődés.

Egyszer...

Selyemruhában gyönyörű vagy!

Selyemruhád mutatja formád

S a férfiak — mint gyertyához a lepkék — Vágyódva, kábán tódulnak hozzád.

Selyemruhában gyönyörű vagy...

De én tudom, hogy egyszer szebb is voltál, Egyszer, mikor még selyemruhád nem volt Egyszer, mikor még kartonruhát hordtál.

Pólyányi Lajos

Farsangi hírek

Február 2-án délután 4-kor a római katolikus Mária Kongregáció összejövetelt rendez a Carolineum új tornatermében.

Február 4-én este 7-kor a görögkatolikus Mária Kongregáció műsoros farsangi estélyt rendez a katolikus Olvasó Körben.

Február 10-én este Zemplénvármegye székházában a vármegye közönsége leveldi Kozma Györgyné főispánné irányítása mellett megbált rendez. Mattyasovszki Kálmán rendező bizottsági elnök közlése szerint ujjában a következők fogadták el a nekik felajánlott háziaszonyi tisztséget: Molnár Károlyné, vitéz Rajnay Vilmosné, ifj. Thuránszky Lászlóné, Vogler Oszkárné és Williger Gézné.

HIREK

Felkérjük t. előfizetőinket, kiknek a „Zemplén” előfizetése lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek, mert csak úgy áll módunkban a vármegye minden polgárának érdekét szolgáló lapot továbbra is fenntartani, ha azt nb. támogatásukkal lehetővé teszik.

— **Név helyesbítés.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter 1934. évi január 16-án kelt 4137—934. II. sz. rendeletével *dr Mizsák József* vm. főjegyző vezetéki nevének az elődei által használt *Misák* névre való anyakönyvi kiigazítását elrendelte.

— **Felbontották Dókus Ernő végrendeletét.** Jármay Béla dr. kir. közjegyző 23-án délelőtt hirdette ki a családtagok előtt Dókus Ernő végrendeletét. Az örökösök vagyonának jelentősebb felét közcélokra fordítani rendelte. Így budapesti bérpalotáját a sárospataki református Főiskolának hagyta „Dókus Ernő és neje Rágályi Ilona alapítványa”-ként, hogy annak jövedelme középszintbeli református ifjak nevelésére fordítassék, a család tagjainak előnyben részesítésével. A dohánygyár mögötti sporttelep telke Sátorajauhely városé lett, hogy a szabadterei sportoknak állandó otthona legyen. A pénzügyi palota mögötti városrész néhány telkét az ujhelyi református egyház kapta. E nemes jótékony célú adományokon túlmenően általános örökösül legifjabb Lónyay Ferencet — ifj. Lónyay Ferenc és felesége Dókus Borbála 2 éves kis fiát jelölte ki a megboldogult azzal, hogy viselje a Lónyay-Dókus kettős nevet és a vagyon jövedelmének felét mindenkor ossza szét névleg megjelölt hét legközelebbi vérrokon között.

— **Táncmulatság és tarka est Tállyán.** A tállyai kaszinó Tállyán folyó évi február 3-án szombaton fél 9 órai kezdettel a kaszinó helyiségeiben (közszékháza) tarka esttel egybekötött jótékony célú táncmulatságot rendez. Személyjegy 2 P 50 fillér, családjegy (3 személy) 6 P 50 fillér. Pazar változatos buffetről és kitűnő hegyaljai borokról, melyeknek árai a belépődíjban benne foglaltatnak, a tállyai uriaszonyok gondoskodtak. Vidéki vendégeink részére az állomástól kocsik és külön ruhatár állanak rendelkezésre.

— **A Kossuth Kaszinó társasvacsorája.** A Zemplénvármegyei Kossuth Kaszinó február 1-én este saját helyiségeiben társasvacsorát rendez, amelynek keretében fog elbucszni a Sátorajauhelyből távozó *Tóth Elek dr* m. kir. rendőrtanácsostól. A vacsorára a Kaszinó tagjait és vendégeiket ezuton is tisztelettel meghívja az Elnökség.

— **A sátorajauhelyi Levente Egyesület** február hó. 8-án csütörtökön d. u. 6 órakor a Vármegyháza alispáni kistermében tartja évi rendes közgyűlését.

— **Egyre emelkedik az iparos cserkészek száma.** A cserkészlet nem szereti, ha a nagy nyilvánosság előtt foglalkoznak törekvéseivel és munkájával, azonban lehetetlen elmlítés nélkül hagyni most azt az örömdetes tény, hogy a legutóbbi avatáson a helybeli iparos tanoncok között ismét emelkedett a cserkészek száma. Sőt csapatukban ma már tizenegy iparos segéd is van — a mozgalom vezetőinek nem kis öröme — és a polgári társadalomnak bizonyára nem kis megnyugvására.

— **A Turisták Lapja mirőlünk.** A Magyar Turista Egyesület kiadásában megjelenő Turisták Lapja januári számában ismét két ízben is foglalkozik vidékünkkel. Az egyik cikkben (öt oldalon) *Sujtó Béla* ösmerteti a csonka Eperjes-tokaji hegység irodalmát abból a szempontból, hogy miként neveztek és nevezik az egyes szakirók hegységünket, illetve egyes részeit és a kétségtelenül nagy jóakarattal összeállított adat gyűjteménye alapján vitát kezdeményez arról, hogy hegyeinknek milyen név és nevek alatt való elterjesztését volna ajánlatos végrehajtani vidékünk propagálása során. — A lap másik, mirőlünk szóló cikke a Hegyaljai Osztály 1934. évi programját ösmerteti; a tömör bejelentést a következőkkel fejezve be: „Az Osztály vezetősége bizik a Mindenhatóban, a magyar turisták irányítóiban, a magyar névtelen turistában, Zemplén és Abauj vármegyék, valamint Sátorajauhely város vezetőiben, bizik a maga ügyeskedésében — tehát reméli, hogy mind e tényezők együttműködése folytán az Osztály új esztendője turista eredményekben gazdag lesz.”

RENDŐRSÉGI HIREK

Özv. Friedmann Mártonné Sziget-utca 9. számú lakásába ismeretlen tettes besurrant, onnét 5 pengő készpénzt, 2 drb arany gyűrűt és 2 drb férfiöltönyt vitt el.

Csöbái Béla Kossuth Lajos-utcai lakásának ajtaját tavollétében felfeszítették, 76 pengő készpénzt, egy arany gyűrűt és egy arany nyakláncot loptak el.

Kuti Miklós uradalmi kocsis kocsijáról a heti vásár alkalmával ismeretlen tettes egy teljesen új báránybőr bundát emelt el.

A nyomozás folyik.

Miczák János, többszörösen büntetett napszámosnál igazoltatása alkalmával zsebkeendő-, cipőfüzőket egy kézi kisbaltát és kulcsokkal ellátott lakatot találtak. Az elkobzott tárgyakat érdekeltek a rendőrségen megtekinthetik.

Pál f

— Levél egy m

A Vezér s tása emlékezt mint bárkim azért, mert geit, mint in ujszülött ver következtébe nyert becstül egy másikat

E hó 24-é napon t. i. következő helyből a p

Vezérünké büvölve és szönltek ho mából

A mai lekre nem az emberek nem álnév legfőbbször az meg nír

A Nem kolt szemre kit érdekelt hogy Pál i (Ha ellenbe azt, a népe ról, a mun tartó foga közpálya csuszamlós odalant a zött, az m Az meg e séretébe s aztán évek port sajqó

Hogy n Pálnak...

Álljunk ez a szegé álnév érte nevezem ő az apostol és hangner

Hogy te Péternek, röviden az bár semm nak bizon sem tartoz leonok kat

Élt a ré nak Isten egy tanya- 1917-ben tan szopo tudta, hog világ ellen nyugodtan tudja.)

Vannak szágban o lár még illetőleg, tudni, hog del az ors nyomorito egységét jét megfő

Pál fordulása

— Levél egy megbujt barátom után —

Taktaszada, jan. 24.

A Vezér sátorlajuhelyi látogatása emlékezetesebb lesz rám nézve, mint bárkimásra; nem annyira azért, mert felajzotta lantom idegeit, mint inkább azért, mert az ujszülött vers napvilágra kerülése következtében a keresztségben nyert becsületes nevem mellé még egy másikat is kaptam.

E hó 24-én, Pál fordulása előtti napon t. i. egy levelezőlapra a következő gratulációt hozta Ujhelyből a posta:

Vezérünket dicsérő soraidtól elbűvölve és megrökönyödve köszöntlek holnapi névnapod alkalmából

Nem Pál

A mai Magyarországon levelekre nem igen szoktak válaszolni az emberek még akkor sem, ha nem álnév alatt íródnak, mert legtöbbször pénzt kérnek bennök, az meg nincs.

A Nem Pál engem illető burkolt szemrehányása egyébként is kit érdekelhet. Ki törődik azzal, hogy Pál ide, vagy oda fordul. (Ha ellenben Pál lefordul, teszem azt, a népszerűség emelő darujáról, a munka és képesség felfelé tartó fogaskerekűjéről, avagy a közpályá lépcsőzetének egy-egy csuszamlós fokáról s ülve marad odalent a szedegető verebek között, az már bizsergető látvány. Az meg egyenesen élvezet a kisérétébe szegődött szemnek, ha aztán éveken nem tudja leverni a port sajgó tomporáról.)

Hogy mégis válaszolok Nem Pálnak...

Álljunk meg egy kicsit. Nehogy ez a szegényes ötletesség szülőtte álnév értelemzavarólag hasson, nevezem őt Péternek; így aztán az apostolok tisztas család körén és hangnemén belül maradhatunk.

Hogy tehát mégis válaszolok — Péternek, annak egyszerű okát röviden az alábbiakban fejtem ki, bár semmi szükségem nincs annak bizonygatására, hogy sohasem tartoztam a politikai kaméleonok kategóriájába.

Élt a régi szép Magyarországnak Isten hátameggettí részében egy tanya-lakó öreg magyar, aki 1917-ben is még mindig nyugodtan szopogatta a csutorát s nem tudta, hogy hadat viselünk a fél világ ellen. (Lehet, hogy akkor is nyugodtan szopogatta volna, ha tudja.)

Vannak ebben a csonka országban olyan emberek, vagy talán még olyan pártok is, akik, illetőleg, amelyek nem akarják tudni, hogy ezelőtt másfél évtizeddel az ország testét ijesztően megnyomorították, a nemzet fizikai egységét szétdarabolták, lelki erejét megtörték, a régi monarchiát

végérvényesen összezúzták, akik, illetőleg amelyek másfél évtized óta mégis mindig időszerűnek és megengedhetőnek tartják királykérdésről, osztálypolitikáról, a felekezeti békét veszélyeztető problémákról, új pártok életrehívásáról stb. beszélni.

Az én t. Péter barátom nem egyedül van. Sokan vannak még kivülről, akik úgy nyakaskodnak, agyarkodnak, olyan gyanakodással nézik a közélet porondján tusakodókat, mintha legalább is a 67 és 48 háboruszkodásai folynának.

Pedig — tudhatnák ezt az összes Péterek — a mai helyzetben a haza sorsán vivődő lelkű magyar csak azokat a fordulásokat nézheti görbe szemmel és aggodalommal, melyek a szociáldemokrácia felé történnek. A többi nemzeti alapon álló politikai párttól nem kell félni a nemzeti gondolat gyökérzetét.

Hogy a bevezetéshez képest magamról is szóljak: én politikával csak akkor foglalkoztam a nyilvánosság előtt, mikor annak realitását össze tudtam egyeztetni a magam idealizmusával.

Ezt most megtehetem, mert

még 1920-ban irtam meg „Az lesz a karácsony!” c. versemben, hogy:

*Betlehem égboltján,
Akkor gyul mesés fény:
A Szent Magyar Egység
Áldott születésén...*

Hirdettem akkor is, hirdetem ma is, hogy a testvéri összefogásra, a Nemzeti Egység sziklavarának megalapozására és kiépítésére ma nagyobb szükség van, mint valaha volt, mert csak így akaszthatunk tengelyt az ördög szekereknél ülőkkel, így tehetjük ártalmatlanná a nemzeti létünket veszélyeztető aknákat, csak így adhatunk alkalmat a nemzetnek arra, hogy mint életerős, egységes és egészséges szervezet józan belátása szerint dönthessen jövő sorsa felett.

Ezért — kívánom — minden egyéni sérelmet félretéve — győzelemre segíteni a Vezér aranykalászos zászlaját a megvaszói kerületben.

Addig is — mi Péterek és Pálok — maradjunk meg egymás mellett békességben úgy télen, mint nyáron — a naptárban.

Farkas Andor

Egy közbecsülésben állott ujhelyi polgár szomorú tragédiája

Csütörtökön reggel még utóljára bucsut vett családjától, hogy be-siessen munkahelyére és elkövesse végzetes tettét, amelyre a vizsgálat adatai szerint magát már régen elhatározta.

A szerencsétlen végett ért 56 éves *Lescsinszky Ferenc* műhelyvezető asztalos mester volt a helybeli dohánygyárban. Becsülettel végzett munkája közben csütörtökön kora délelőtt a dohánygyár egyik raktárhelyiségében lévő szarítóállványra felakasztotta magát. Mire tettét észrevették, már nem tudtak rajta segíteni.

Mint asztalos, majd későbbben

műhelyvezető, hosszú 33 éven keresztül a dohánygyár hűséges és minden tekintetben megbízható alkalmazottja volt. Végzetes tettének elkövetését hátrahagyott bucsulevelében azzal magyarázza, hogy több oldalról üldözik és nincs számára más menekvés, mint a halál.

Hogy a rejtélyes öngyilkosságra tulajdonképpen mi kényszerítette, azt a rendőri nyomozás fogja megállapítani.

Szombaton délután 3 órakor a város általános részvéte mellett temették el.

Vádoltak padja

Ügyész: Pézé

Multheti számunkban anyagtorlódás miatt „törvénykezési szünetet” voltunk kénytelenek tartani, s így csak most tudunk válaszolni arra a levélre, melyet egy tekintélyes pékmester a pékekről irt vádiratunk miatt főszerkesztőnkhez intézett.

A levelet helyszüke miatt nem közölhetjük le s így csak, hogy úgy mondjuk tartalmát, hogy ne mondjuk lényegét bocsátjuk a törvénykezés nyilvánosságára elé.

A levél küldője elmés és fordulatos soraiiban azt nehezményezi, hogy nem jártunk el kellő gon-

Gyermektelen házaspár

2 szobás, konyha, fürdőszobás

lakást keres május 1-re

Cím a kiadóhivatalban.

dossággal midőn termékeit figyelembe nem véve általánosítottunk. Senkisémet próféta saját hazájában állapítja meg később rezignációval, hiába törődik a pék (már mint a levélíró!) áruja minőségével, a közönség nem keresi fel, megveszi a rosszabbat is szidja — valamennyit.

Végezetül felhívja figyelmünket a levélhez mellékelt zacskó süteményre s kéri azt elfogyasztani, s ha izlik lapunk útján megelégedésünknek kifejezést adni.

Nemesen ivelő kiflik, mosolygó zsemlek, izes vajaskiflik és harapni való császárszemlek kandikáltak ki a stanciliból bizonyítandó küldőjük igazát, de bizonyítva a mi álláspontunk helyességét is: tudnak Ujhelyben is sütni jól, — ha akar-nak.

A süteményeket egyébként egy rögtönzött szakértő bizottság elfogyasztván, — azokat jóknak találta, erről küldőjüket kívánságára ezen-nel értesítjük.

*

Az idegen ha megérkezik városunkba, a Kossuth Ferenc és Kossuth Lajos utcák után a nagytemplom körül elterülő Széchenyi térre ér s bizony érdeklődve néz körül. S mit lát, ó kedves olvasónk?

A régesrégén lebontásra váró templom alatti szurtos kis házcsakákat, megrakva lompos, rongyos kis üzletekkel. De ha tovább döcög is vele a rozzant fiakker, sok ilyen elkeseredett küllemű boltot láthat, ütött kopott portálu, berosz-dált, olvashatatlan cégtáblájú, rozszul világitott kis helyiségeket.

Az ujhelyi szem talán már hozzászokott, az idegené azonban biztos riadtan nézi az elfásultságnak e szomorú színteljeit.

Mi várja a vevőt ezekben az elhanyagolt kis holtocskákban? A reménytelenség, a mindenbe belétörődöttség. Ezek pedig rossz eladók. A vevő, tessék elhinni, nem megy egy ilyen üzletbe. A jóvilágitott, csinos üzlet az uccáról húzza be a vevőt.

Hogy Ujhely nagyrészt emiatt „csintalan” város, arról nem is beszélünk, — ez a dolog közérdeklő volta, de mert az üzletek leg-elemibb magánérdeke is ezt kívánja, kénytelenek voltunk „vádoltak padjára” ültetni az érdekelt üzlet-tulajdonosokat.

Cégtulajdonosok festéket, szer-számot, józilést elő! Hadd széptül-jön a bolt. Gyujtsuk fel a villanyt! Legyen kedve a vevőnek vásárolni jönni.

Nyomdahelyiségünk

Vármegyeház II-ik udvar első emelet.

204/1934. szám.

Versenyárgyalási hirdetés.

Alulírt hivatal versenyárgyalást hirdet Szabolcs és Ung k. e. e. vármegyék területére eső közutak 1934. évi fenntartásához szükséges mintegy 1500 (ezeröttszáz) normál waggon fenntartási kavics szállítására. A versenyárgyalás 1934. február 6-án 11 órakor lesz a nyíregyházi kir. államépítészeti hivatalban megtartva.

Mindazok, kik pályázni kívánnak, ajánlataikat szabályszerűen, öt pecséttel lezárt borítékban 1934. február 6-án 10 óráig tartoznak személyesen, vagy posta útján a nyíregyházi kir. államépítészeti hivatalnál benyújtani. Bónatpénzként az ajánlati összeg 2%-a helyezendő a nyíregyházi kir. adóhivatalnál szabolcsvármegyei közig. letétbe.

A részletes versenyárgyalási hirdetés és az ajánlati űrlap alulírt hivatalban megtekinthetők, részletes felvilágosítások a hivatalos órák alatt ugyanott kérhetők.

Ajánlat csak a nyíregyházi kir. államépítészeti hivatal által adott ajánlati űrlapon tehető, mely díjtalanul megszerezhető.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Nyíregyháza, 1934. évi január hó 22-én.

A hivatal főnöke:

Lőwy Ignác sk.

kir. műszaki tanácsos.

Drága az ujhelyi „ingyen telek“!

Irtta: Tátray László.

Ha közhírré tételnék, dobos kis-bíró vagy harsonás herold útján, hogy, teszem fel, ingyenes alapon egy-egy doboz fopiskálót lehet a Városházán felvételezni, úgy minden biztonnal egész tömeg állna sorban a Molnár István utcában.

Sokkal nagyobb értékről van szó, amikor Sátoraljaujhely város 200 öles telket kínál ingyen, fenyő erdőben, a rajta levő fával, közel a városhoz, ut és villanyvezeték mellett, ingyen homokkal és kővel, ab bányá, egyedül azzal a kikötéssel, hogy építeni kell rá.

És dacára annak, hogy ez az egy kikötés tulajdonképpen nem is kikötés, mert ugyan mire kellene valakinek telek mint építkezésre (spekulációra Ujhelyben nem gondolhat senki) hát mégsem kell senkinek. Évek óta alig jelentkezik valaki és építeni meg csupán kettő épített mindeztideig.

Az ok nem a rossz gazdasági viszonyokban keresendő; ez természetesen. Épen a rossz gazdasági viszonyok miatt alacsony bérek és árak mellett volna az iparos és tisztviselő társadalomra nézve a legrentabilisabb a családi ház építés, márcsak ezért is, mert összekuporgatott pénzéért kamatot úgy sem kap sehol, ha meg netalán kap, úgy az 1—2% nál nem nagyobb, vagy pedig nagyon is veszélyes zugelhelyezésről lehet csak szó.

Más községekben folyó és sikeres ilyen akciókkal hasonlítva össze az ittenit, a következők állapíthatók meg:

1. Mindaddig, míg a város a létesítendő telephez vezető utnak a kiművelését és világítását magára kötelezően meg nem igéri, az ingyen telek csak nyaralónak, illetve azok építésére használhatók, mert ősszel, télen és részben tavasszal nem közelíthetők meg. (Egy deszkajárda és a világítás nem oly költségesek, hogy meg ne volnának ígérhetőek.) Aki pedig luxust akar üzni egy nyári residencia építésével, az nem megy ingyen telekre.

2. Amíg a hatóság meg nem mutatja, hogy szíven viseli az építkezők sorsát és nem könnyít nekik ott ahol lehet, addig idegenkedni fog mindenki az akciótól. Így pl. az átírási költségeket viselhetné a város, tehetne arról, hogy az gyorsan menjen végbe és nem úgy mint most, ígérhetné a villany olcsó bevezetését, a telefon és posta odajárását stb.

3. Legfőképpen pedig kötelezhetné magát a város arra, hogy a községi pótdadót és járulékait is elengedi bizonyos időre úgy, ahogy az állam is elengedi a házadót.

Egyszóval olyan kedvezményeket kellene kilátásba helyezni, melyek az igaz, hogy a városnak áldozatot jelentenek, de viszont lehetővé teszik az építetőknek azt, hogy ne lakjon drágábban a sajátjában, mint ha bérbe lakik.

Minden biztonnal az lesz erre a felelet, hogy „na persze, a közület csak adjon, adjon mindig, nem elég ha a telket adja — ugyan miért strapálja magát a város, — ha épít valaki épít, ha nem, hát az ő kára!“ Stb.

Nehogy valaki ilyen ellentmondásokkal állhasson elő, hát rámutatok arra, hogy az ingyen telek osztogatás nagyon jó üzlet a város és az állam részére. Nyereségteljes üzlet! A következőképpen:

Ad 200 négyszögöl telket melynek értéke ma nem több mint 200 pengő. (Ez esethen egy hold erdő 1600 pengő lenne, ami nagyon magas ár.) A kő és homok nem kerül semmibe a városnak.

Ezzel szemben kap a város és állam egy 5000 pengőbe kerülő két szobás házacská építési költségét véve alapul és 3000 pengőre téve az anyag árát, 2000-re meg a munkabérét, már a ház építése alatt az építetőkötől indirekte:

5% kereseti adó fejében 100 pengőt és

3% forgalmi adó fejében 90 P-t.

Ezen kívül, a lakhatási engedély kiadása után vagyon és jövedelem adó, az összes pótdadók és bérbeadás esetén külön a bérösszeg

utáni adó is fizetendő, ami annyit jelent, hogy a város már az első 1—2 évben többet kap mint amennyit az adott telek ér. (Nem beszélve az építésben résztvevő cégek adóiról.)

Nem kis jelentőségű az sem, hogy a város közben levő telkeinek az értéke növekedik, ami megint nyereséget jelent úgy vagyon mint jövedelem szempontjából. Nagyban csökkenne a munkanélküliség, az adóhátrálékok befolyának, más városból jönnek

a nyaralók és az ujhelyi családok sem mennének máshova költeni a pénzt, ami óriási forgalmi többletet jelentene. (A tisztviselő családok majdnem mind elmennek nyaralni, mert itt nincs hol.)

Mindezeket a direkt és indirekt jövedelmeket figyelembe véve méltán várja az ujhelyi építkezni akaró polgár, hogy a város minden, csak lehetséges könnyítést nyújtson az építkezni akaróknak, mert hiszen jelenleg az a helyzet, hogy a város ad ingyen telket, de ha akarja hát pótdadó vagy akár villanybevezetés címén beszédheti az árát bármikor.

Zemplén vármegye alispánjától.

Szám: 848/1934.

Tárgy: Zemplénvármegyei sátoraljaujhelyi „Erzsébet“ közkórházi segédorvosi állás betöltése.

Pályázati hirdetés.

A Zemplénvármegyei (sátoraljaujhelyi) „Erzsébet“ közkórháznál lemondás folytán megüresedett

segédorvosi állásra

a Vármegyei Ügyviteli Szabályzat 2. §-a alapján pályázatot hirdetek.

A segédorvosi állás javadalmazása a XI. fizetési osztály 3. fokozatának megfelelő fizetés, a természetbeni lakás és ellátásnál engedélyezett kedvezményekkel.

Felhívom mindazokat, akik erre az állásra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. tc.-ben előirt elméleti képesítésüket, a forradalom és kommunizmus ideje alatti magaviseletüket s esetleg eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt és a vármegye főispánjához Méltóságos dr. Kozma György urhoz címzett kérvényüket hozzám, 1934. évi február hó 26. napjáig bezárólag mutassák be, illetve „Alispáni hivatal, Sátoraljaujhely“ címre küldjék be, mert a később érkező kérvényeket nem veszem figyelembe.

Sátoraljaujhely, 1934. évi január hó 24.

Bernáth Aladár s. k.
alispán.**A sárospataki járás főszolgabírájától.**

254/1934. szám.

Pályázati hirdetés.

Zemplén vármegye sárospataki járásához tartozó s nyugdíjazás folytán megüresedett hercegkúti **körjegyzői állásra** pályázatot hirdetek.

Az állás javadalmazása a 62.000/1926. B. M. sz. rendeletben megállapított fizetés és esetleges családi pótlék, továbbá Hercegkút községben 3 szobából álló természetbeni lakás, Bodroghalász községben 8 kat. hold 455 □ öl szántó, 2 kat. hold 357 □ öl rét és 2 közös legeltetési jog. Az ingatlanok kataszteri tiszta jövedelme 79.87 K s a körjegyző fizetésébe 258 P 36 fillérben van beszámítva. A földek összes adóját a javadalmas fizeti.

A körhöz: Hercegkút, Makkoshotyka és Bodroghalász községek tartoznak.

Felhívom a pályázni óhajtókat, hogy képesítésüket, eddigi alkalmaztatásukat, erkölcsi és politikai magatartásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám 1934. évi február hó 20. napjának déli 12 órájáig nyújtsák be.

A választás megtartása iránt később fogok intézkedni. Sárospatak, 1934. január hó 20.

Gr. Hoyos Victor sk.
főszolgabíró.